

**Administratieve Commissie ter regeling van de
arbeidsrelatie (CAR) – Nederlandstalige kamer**
Administratief Centrum Kruidtuin - Finance Tower
Kruidtuinlaan 50 bus 135, 1000 Brussel

Dossier nr: 185/NL/2020/X
Verzoekende partij: X

Aanvraag tot kwalificatie van de arbeidsrelatie
--

De artikelen 329 en 338, § 1 van de programmawet (I) van 27 december 2006 (hierna de Arbeidsrelatieswet) bepalen dat de kamers van de administratieve commissie ter regeling van de arbeidsrelatie tot taak hebben beslissingen te nemen betreffende de kwalificatie van een bepaalde arbeidsrelatie.

Het koninklijk besluit van 11 februari 2013 regelt de samenstelling en werking van de kamers van de Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie.

Dhr. X diende op 15 juni 2020 een aanvraag tot kwalificatie van de arbeidsrelatie in. Behoudens het ondertekend aanvraagformulier, voegde hij geen stukken bij zijn aanvraag.

Op 28 juli 2020 en op 25 augustus 2020 verzocht de Administratieve Commissie de aanvrager om bijkomende inlichtingen te verstrekken. De aanvrager verstreekte deze en bezorgde ook de volgende stukken:

- kaderovereenkomst tot het verrichten van werkzaamheden in onderaanneming voor Z;
- onderaannemingsovereenkomst.

De Commissie heeft vervolgens de aanvraag onderzocht.

De Commissie stelt vast dat de aanvrager zich volgens zijn aanvraagformulier niet bevindt in één van de toestanden vermeld in artikel 338, § 3 van de Arbeidsrelatieswet.

De aanvrager legt uit dat hij via zijn vennootschap, de BVBA Y (KBO nr. xxx.xxx.xxx), waarvan hij zaakvoerder is, werkzaamheden wil verrichten voor de NV Z (KBO-nr. xxx.xxx.xxx). Het gaat om het verlenen van projectondersteuning als ingenieur. Hij omschrijft zijn taak als adviserend, coördinerend en superviserend. Hij controleert de planning, budgetopvolging en de kwaliteit van het geleverde werken bij de eindklant. Daarnaast wordt ook de veiligheid op de werf bekeken.

De aanvrager geeft aan dat zijn potentiële opdrachtgever bezorgd is dat het 5 dagen op 5 werken voor één opdrachtgever mogelijk zou kunnen leiden tot de vaststelling van schijnzelfstandigheid.

De Commissie wijst er eerst en vooral op dat enkel een natuurlijke persoon de hoedanigheid van werknemer of zelfstandige kan hebben, en zich in een arbeidsrelatie kan bevinden. De

Commissie is slechts bevoegd om zich uit te spreken over de kwalificatie van een arbeidsrelatie (zie artikel 338, §1, in samenlezing met artikel 328,5° van de Arbeidsrelatieswet), en dus niet over de kwalificatie van een overeenkomst tussen twee vennootschappen.

Het is de intentie van de aanvrager, zoals ook blijkt uit het ontwerp van kaderovereenkomst dat wordt voorgelegd, om zijn diensten te verlenen als uitvoeringsagent van de BVBA Y. Het is dus deze vennootschap die een contractuele relatie zal aangaan met de opdrachtgever.

In beginsel is er dus geen sprake van een arbeidsrelatie en kan er ook geen sprake zijn van een arbeidsovereenkomst, tenzij zou blijken dat er sprake is van veinzing (simulatie)(zie ter illustratie: Arbeidshof Brussel 26 september 2008, *JTT* 2008, 468). Er is sprake van veinzing wanneer de werkelijke wil er eigenlijk in bestaat om een rechtstreekse contractuele relatie tot stand te brengen met een natuurlijk persoon in plaats van met een vennootschap, en deze natuurlijk persoon de vennootschap slechts aanwendt als “scherm” om dit te verhullen.

Enkel in de mate dat het de bedoeling is van de aanvrager om als natuurlijk persoon arbeidsprestaties te leveren voor zijn opdrachtgever, kan er eventueel sprake zijn van een arbeidsovereenkomst. Dit vereist dan wel het bestaan van een gezagsverhouding tussen de partijen.

De Commissie is van oordeel dat er op basis van de verstrekte inlichtingen en stukken onvoldoende elementen zijn om te stellen dat er sprake is van veinzing en dat de werkelijke bedoeling er in feite zou in bestaan een arbeidsrelatie aan te gaan, die zich kenmerkt door een gezagsverhouding.

De Commissie merkt wat betreft dit laatste op dat:

- 1) de activiteit van de aanvrager, zoals door hem beschreven, geen activiteit is in de zin van artikel 337/1, §1 1° van de Arbeidsrelatieswet), zijnde een werkzaamheid vermeld in artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde. Het gaat ter zake enkel om materieel werk in onroerende staat. Studiewerk en het uitoefenen van toezicht vallen hier niet onder.

Dit betekent dat het vermoeden van arbeidsrelatie uit artikel 337/2 van de Arbeidsrelatieswet niet van toepassing is. Dit vermoeden geldt overigens niet voor bedienden uit deze sector (zie Nationale Arbeidsraad, advies nr. 1821, 30 oktober 2012, 6, zoals bevestigd in de rechtsleer¹).

- 2) Een beoordeling van de arbeidsrelatie aan de hand van de algemene criteria vermeld in artikel 333, §1 van de Arbeidsrelatieswet, niet toelaat te besluiten tot elementen die onverenigbaar zijn met een zelfstandige samenwerking.

In het ontwerp van kaderovereenkomst en van onderaannemingsovereenkomst wordt de wil uitgedrukt en kan ook de wil worden afgeleid om op zelfstandige basis, vrij van enige gezagsverhouding, samen te werken. De aanvrager geeft aan dat beide partijen inderdaad op zelfstandige basis wensen samen te werken.

De aanvrager zal vrijheid genieten in de organisatie van de werktijd (zie art. 5 ontwerp-overeenkomst). Het feit dat een persoon in beginsel 5 dagen op 5 voor een welbepaalde opdrachtgever werkt, is niet noodzakelijk onverenigbaar met een zelfstandige samenwerking, in de mate dat de tijdsbesteding gedurende deze dagen vrij is, en de vijfdaagse regeling niet dwingend wordt opgelegd en afgedwongen. De aanvrager gaf

¹ L. VAN DEN MEERSCHE, “De Arbeidsrelatieswet revised”, *JTT* 2012, 410; K. NEVENS, “Schijnzelfstandigen in het defensief?”, *Misbruik- en fraudebestrijding in het sociaal recht: recente ontwikkelingen*, Antwerpen, Intersentia, 2014, 9.

wat betreft dat laatste aan dat hij eventuele afwezigheden (ziekte of andere) niet moet aanvragen en ook niet moet verantwoorden.

De aanvrager zal ook vrijheid genieten in de organisatie van het werk (zie opnieuw art. 5 ontwerp-overeenkomst). De mogelijkheid van instructies en richtlijnen worden voorzien, doch teneinde de uitvoering van contractuele afspraken mogelijk te maken, zonder in te grijpen op de wijze van uitvoering van de overeenkomst. Het is niet onverenigbaar met een zelfstandige samenwerking dat de opdrachtgever welbepaalde instructies kan geven aan de opdrachtnemer, in de mate dat deze zich beperken tot een verduidelijking van de bedongen opdracht. Dit is wat de overeenkomst beoogt.

Het is ook niet onverenigbaar met een zelfstandige samenwerking dat contractueel wordt bedongen op welke plaats (werf) de werkzaamheden zullen moeten worden verricht. De aard van de opdracht (projectbeheer en -opvolging) noodzaakt uit zijn aard de contractuele aanwijzing van deze plaats, zoals voorzien in punt 1 van het ontwerp van onderaannemingsovereenkomst. Het blijkt aan de hand van de uitleg die aanvrager verstrekte, niet zo te zijn dat de opdrachtgever eenzijdig zou kunnen bepalen op welke arbeidsplaats gewerkt moet worden.

Ten slotte zijn er ook onvoldoende elementen om te stellen dat de uitoefening van hiërarchische controle mogelijk is. Het is wel zo dat de aanvrager opgave zal moeten doen van de gepresteerde uren, maar het is niet zo, volgens de aanvrager, dat eisen worden gesteld op het gebied van het aantal te presteren uren en het is ook niet zo dat er sancties kunnen worden getroffen wanneer te weinig uren worden gepresteerd. Het bijhouden van de gepresteerde uren staat louter in het teken van de facturatie, aldus de aanvrager.

Bijgevolg **beslist de Administratieve Commissie ter regeling van de arbeidsrelatie**, bijgestaan door de heer Steven Boelens, secretaris en samengesteld uit:

- De heer Koen Nevens, voorzitter
- Mevrouw Pascale Mylemans, als vertegenwoordiger van de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Beleidsondersteuning en -coördinatie, vast lid
- De heer Wim Brouckaert, als vertegenwoordiger van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, vast lid
- De heer Sven Vanhuysse, als vertegenwoordiger van de FOD Sociale Zekerheid, Directie-generaal Zelfstandigen, vast lid
- Mevrouw Marleen Druart, als vertegenwoordiger van het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, plaatsvervangend lid

na deelname aan de elektronische zitting van de meerderheid van de leden of de vertegenwoordigde leden van de kamer,

bij meerderheid van stemmen,

- 1) dat de beoogde relatie tussen BVBA Y en NV Z geen arbeidsrelatie is in de zin van artikel 328, 5° van de Arbeidsrelatiewet,**
- 2) dat er onvoldoende elementen zijn om te stellen dat de beoogde relatie in werkelijkheid neerkomt op een arbeidsrelatie tussen de aanvrager dhr. X en NV Z, die gekwalificeerd kan worden als een arbeidsovereenkomst.**

Zodoende verklaart de Commissie de aanvraag onontvankelijk.

Aldus uitgesproken ter elektronische zitting van 10 september 2020.

De voorzitter,
Koen Nevens

Artikel 338, § 4 van de programmawet (1) van 27 december 2006 stelt: "Deze beslissing is bindend voor de instellingen die in de administratieve commissie vertegenwoordigd zijn evenals voor de sociaalverzekeringsfondsen bedoeld in artikel 20 van het koninklijk besluit nr38, behalve 1° wanneer de voorwaarden betreffende de uitvoering van de arbeidsrelatie en waarop de beslissing werd gegrond, gewijzigd worden. In dit geval heeft de intrekking van de beslissing uitwerking vanaf de dag van de wijziging van deze voorwaarden; 2° wanneer blijkt dat de elementen betreffende de kwalificatie van de arbeidsrelatie die door de partijen werden verschaft op een onvolledige of onjuiste wijze werden verschaft. In dat geval wordt de beslissing geacht nooit te hebben bestaan. De instellingen van sociale zekerheid blijven er dus toe gemachtigd over te gaan tot een controle van het behoud van de elementen die de beslissing van de administratieve kamer hebben gegrond".

In de gevallen voorzien bij artikel 338, § 2, tweede en derde lid, zijnde de beslissingen genomen op initiatief van een enkele partij van de arbeidsrelatie, worden deze beslissingen van kracht voor een periode van drie jaar.

Er kan door de partijen binnen de maand die volgt op de kennisgeving van de beslissing bij aangetekend schrijven, bij de arbeidsrechtbank van de plaats van de aanvrager(s) beroep worden aangetekend door het uitbrengen van een dagvaarding of door het neerleggen ter griffie van een tegensprekelijk verzoekschrift (art. 704, § 1 Ger. W.) lastens de Belgische Staat (FOD Sociale Zekerheid). Het voorwerp van het beroep moet daarbij worden vermeld.

Indien geen enkel beroep wordt aangetekend, wordt de beslissing definitief. »

